

телитѣ напушатъ кжщата и отиватъ въ друга. Ако, въпрѣки договора, наемателитѣ не искатъ да напуснатъ кжщата, собственикътъ има право да ги изпжди. — Ама какъ смѣятъ да ме пждятъ? Вънъ ли трѣбва да излѣза? — Понѣкога е по-добре да излѣзешъ вънъ, отколкото да останешъ въ кжщата, но нежеланъ. Кое е по-добре за пиленцето: да излѣзе отъ яйцето, или да остане затворено въ него? Щомъ е изтекълъ срокътъ за прекарването му въ яйцето, то трѣбва да излѣзе вънъ. Остане ли вътре, въпрѣки волята на квачката, то е осждено на смъртъ. Следователно, докато си наемателъ, щешъ не-щешъ, ще плащашъ. Щомъ излѣзешъ вънъ, на открито, ти си свободенъ отъ всички задължения, никой нищо не ти иска. Ти си свободенъ гражданинъ. Такова нѣщо представя смъртъта. Не се страхувайте отъ нея, защото тя освобождава човѣка отъ всички задължения и ограничения.

Сега, като говоримъ за смъртъта, гледайте на нея като процесъ на освобождаване. — Съгласни ли сте съ такова освобождаване? — Добре е да бждемъ свободни, но вънъ ще бждемъ изложени на дъждъ, на бури, на снѣгове. — Дъждътъ, бурята и снѣгътъ иматъ предъ видъ онѣзи, които се криятъ въ кжщитѣ си. Обаче, тѣ нѣматъ никакво отношение къмъ тия, които сж вънъ. Външнитѣ жители сж свободни, нѣма защо да се страхуватъ отъ дъждъ, вѣтръ и снѣгъ. Тѣ сж граждани на широкии свѣтъ. Тѣ сж свободни птици.